

[Holstein.]

eksportere til nogen Stat uden at indkøbe noget til Gengæld —, faa dem fra de Lande, de Markeder og Produktionssteder, hvor Varen er bedst og billigst, og hvor den derfor kan give det størst mulige Udbytte for den danske Eksport. Naar Kompensationen skal fastsættes under Hensyn til Varernes Pengeværdi, saa kan vi jo faa mere ind for den samme Pris, for den samme Værdi, naar vi importerer fra de Lande, hvor vi kan faa Varerne bedst og billigst, fremfor hvis vi importerer for den samme Sum fra Lande, hvor Varerne er dyrere og om ikke daarligere saa i alt Fald ikke bedre. Naar man erkender — og det er jo ikke blot fra Venstres Side, det erkendes, men efter hvad vi hørte i Gaar af den konservative Ordfører, saa indrømmer det konservative Parti jo ogsaa, at det er Landbrugseksporten, som er Livsnerven i den danske Økonomi —, naar man erkender dette, saa synes jeg, at Konsekvensen med Hensyn til den danske Toldpolitik og Industripolitik maa blive den, at vi bør ikke have Told med andet Hovedformaal end at skaffe det danske Landbrug den bedst mulige Afsætning. Toldvaabnet skal altsaa fortrinsvis være et Forsvarsvaaben for den danske Eksport.

Told hos os har 2 Hovedopgaver: den fiskale, Finanstolden, og den eksportpolitiske. Den industripolitiske Beskyttelsesopgave maa af Hensyn netop til Eksporten og dens Betydning komme i anden Række. Men hvad der gælder Tolden, gælder, tror jeg, ikke mindre Administrationen af Importen gennem Valutacentralen, gennem Valutaattest-Systemet. Vi burde ikke beskytte anden Industri her i Landet — det være sig ad Toldvejen eller ad Valutaattest-, det vil sige ad Importreguleringsvejen — end saadanne Industrier, som har gammel Hævd, og som virkelig betyder noget paa det danske Hjemmemarked, og man burde ikke række Haand til gennem Valuta-Importreguleringen eller gennem Toldpolitikken hverken at skabe ny kunstig Industri eller tilvejebringe en kunstig Udvidelse af bestaaende Hjemmeindustrier paa Bekostning af og til Skade for velforstaaede Eksportinteresser. Men er det ikke i Virkeligheden det, der foregaar i Øjeblikket og foregaar i stadig stigende Grad? Vi har jo ikke faaet indgaaende Oplysninger om disse livsvigtige Spørgsmaal i Valutaudvalget, skønt Venstres Ordfører dér med Rette lyste efter saadanne udførlige Oplysninger.

Man kan sige med fuld Sandhed og uden Overdrivelse, at ikke blot det danske

Landbrugs erhvervsøkonomiske Vilkaar, men hele den danske Samfundsøkonomi hænger i en eneste Traad, nemlig Flæskeeksporten til England og de Flæskepriser, vi i Øjeblikket faar i England, men i det Øjeblik denne Traad brister, og der er jo virkelig meget, der tyder paa, at den bliver mere og mere tyndslidt, og at vi faar faldende Flæskepriser og meget, meget skrappere Konkurrence for Flæskeeksporten paa det engelske Marked, hvor er saa dansk Økonomi henne, hvor er de Realkreditmilliarder, som staar bag ved det danske Landbrug, saa henne? Jeg synes, at Situationen økonomisk er saa dybt alvorlig, at man burde benytte en Lejlighed som denne, hvor en saakaldt Handelstraktat med vort næststørste Marked for anden Gang skal afsluttes paa et saadant Grundlag som det, der her er forelagt Rigsdagen, til at kræve af den højtærede Regering paa dette begrænsede Omraade — det samme, som den konservative Ordfører krævede i Gaar — en klar Redegørelse for, hvad Regeringen vil, hvad der er Regeringens Handels- og Eksportpolitik med de bestaaende Afsætningsforhold i Udlandet og de danske erhvervsøkonomiske Fremtidsudsigter for Øje.

Schmidt: Det er jo rigtigt, hvad de forskellige ærede Ordførere har fremhævet, at der ikke er meget at læse ud af denne Overenskomst, der staar ikke meget i den. Men maaske kan man alligevel læse noget ud af det lidt, der findes i den, maaske kan man netop læse det, at der har været en vis Tillid mellem Repræsentanterne for de to Lande, og derudfra har man sluttet denne Overenskomst, der ikke lægger sig fast paa Enkeltheder, men er sluttet i Tillid til, at man ordner disse Ting. Det er det, jeg vil understrege, og jeg er glad ved, at der er et saadant Tillidsforhold til Stede. Af den Grund er jeg godt tilfreds med, at denne Overenskomst er sluttet og nu bliver ratificeret af Rigsdagen.

Udenrigsministeren (P. Munch): Flere af de ærede Ordførere har udtalt Ønske om at faa forskellige Spørgsmaal belyst inden for Udvalget. Det skete jo i Fjor; vi havde en meget nøje og indgaaende Drøftelse i Udvalget, og talrige Oplysninger blev dér givet. Det er en Selvfølge, at det samme vil kunne ske i Aar. Derigennem faar jo Rigsdagen Anledning og Lejlighed til at kende og eventuelt give Udtryk for sin Opfattelse af en Række af de Vareudvekslingsaftaler, som knytter sig til den foreliggende Overenskomst. Paa samme Maade har saadan